

POORT

TORI.

Uitgave september 2024

CHEF EMMANUEL MENSAH

Promoot cultuur uit Afrika

ÉÉN VAN DE GEZICHTEN VAN ZUIDOOST

Jolanda Nibte

BIJLMER RUN

Een hardloophwedstrijd
voor iedereen

**AMSTER
DAMSE
POORT**

**NOW AVAILABLE
ENGLISH VERSION**

SCAN THE QR

06

10

12

14

15

20

22

26

INHOUD

04. VOORWOORD

06. DE BIJLMER RUN

Een hardlooppwedstrijd voor iedereen

10. CHEF EMMANUEL MENSAH

Promoot cultuur uit Afrika

12. EEN BIJZONDERE ONTMOETING

Interview met Cheyenne

14. TROTS KIND UIT DE BIJLMER

Graziëlla Hunsel Rivero

15. ELKE ZATERDAG DRAAIEN BIJ JEKKAH

Interview met Dj Jay free

16. HART VAN ZUIDOOST

20. ÉÉN VAN DEGEZICHTEN VAN ZUIDOOST

Jolanda Nibte

22. 'IT TAKES A VILLAGE TO RAISE A CHILD'

Interview met Kenneth Brammerloo

26. '1104 DE POSTCODE WAAR HET BEGON'

Hiphopartiest Kiddo Cee over zijn EP

28. DE BEDENKERS VAN DE NAAM

'Poort Tori'

COLOFON

DIT MAGAZINE IS EEN INITIATIEF VAN

Gemeente Amsterdam	Pakt de openbare ruimte in en om de Amsterdamse Poort aan.
Ymere	Verhuurder van sociale huurwoningen.
CBRE IM	Werkt aan vernieuwing van de winkels, Shopperhal, en het realiseren van nieuwe woningen in de Poort.
Blauwhoed	Ontwikkelt woningen op de plek van het voormalige Postkantoor.
Wonam	Verantwoordelijk voor herontwikkeling Zandkasteel.

HOOFDREDACTEUR

Carmen Hogg

FOTOGRAFIE

Coco Olakunle, Isaac Owusu, Randy Da-Costa

VORMGEVING & DRUKWERK

Drukte van Belang | Amsterdam

MET DANK AAN

Angelo Benjamins, Asbon, Chander Peroti aka Kiddo Cee, Charita Zandgrond, Cheyenne Genevieve Johanns, Delano Zandgrond, Emily Osei aka EmsiFlyBokoe, Emmanuel Mensah, Graziëlla Hunsel Rivero, Jeffrey Ahenkan aka Jay Free, Jolanda Nibte, Kenneth Brammerloo, Maartje Jaquet aka ALA SMA TORI, Mireille Stadwijk, Sarah Bawuah-Acquah en Yoshi Groen.

AMSTER
DAMSE
POORT

VOORWOORD

Leuk je te ontmoeten

Sinds de opening is de Amsterdamse Poort het hart van Zuidoost. Een plek waar we elkaar ontmoeten, onze dagelijkse boodschappen doen, winkelen, naar de film gaan, genieten van kunst, cultuur en lekker eten. Bovenal is het een plek waar je jezelf kan zijn.

Als je de Poort kent, heb je je favoriete plekken. Je koopt je producten bij die ene winkel en weet waar je jouw favoriete broodje haalt en waar je je favoriete kunst kan bekijken. Als je de buurt niet goed kent valt er altijd iets te ontdekken; de lekkerste gerechten uit de Surinaamse, Caribische of Chinese keuken, nieuwe kunst die de straten van het gebied kleurt of leuke boetiekjes waar je betaalbare sieraden en accessoires koopt. Ook zijn er altijd mensen op straat die een glimlach op je gezicht toveren, door je spontaan te groeten of je van ongevraagd advies te voorzien.

De Amsterdamse Poort is, net als stadsdeel Zuidoost en de stad Amsterdam, aan het groeien. In de afgelopen jaren zijn er ruim 1500 nieuwe bewoners in de wijk komen wonen. In het monumentale Zandkasteel, dat is omgetoverd tot levendig woongebouw met horeca en cultuur, of in de voormalige kantoorpanden die zijn omgetoverd tot moderne woontorens. Winkelgevels zijn vernieuwd en oude gebouwen maken plaats voor nieuwe. Ook hebben museum OSCAM, hiphop academy Foundation en Bijlmerbios hun deuren geopend in het centrum. Maar, we zijn nog niet klaar. De komende jaren bouwen we een nieuwe Shopperhal, vernieuwen we nog meer winkels en bouwen we woningen bij. Dit doen we samen met de organisaties die actief zijn in en rondom het centrum, met bezoekers en bewoners, om iedereen nog meer te laten houden van het hart van Zuidoost.

In dit **Poort Tori** magazine gaan we in gesprek met bekende en minder bekende gezichten. Mensen die allemaal op hun eigen manier een band hebben met de Amsterdamse Poort en dit prachtige stadsdeel.

Veel leesplezier!

Meer weten van wat er allemaal in de Amsterdamse Poort gebeurt?

Kijk op amsterdamsepoort.nl voor informatie over evenementen, alle ondernemers die je hier vindt én de (bouw)ontwikkelingen.

DE BIJLMER RUN

HOE CHARITA HAAR LIEFDE VOOR RENNEN
EN VOOR DE BIJLMER HEEFT WETEN TE VERPAKKEN
IN EEN BIJZONDERE HARDLOOPWEDSTRIJD

Als je van hardlopen houdt, heb je er vast van gehoord, het gezien en/of zelf meegedaan: de Bijlmer Run. Een sympathieke en erg gezellige hardloopwedstrijd die afgelopen juni op het Anton de Komplein voor het derde jaar plaatsvond. Dit keer met maar liefst 3500 deelnemers. Wij spraken de oprichters over de run, hun doelen én hun dromen.

Het idee is begonnen tijdens de pandemie. Charita Zandgrond woont in Almere Poort en werkt voor het ROC van Amsterdam, naast de Poort. Ze is een fervent hardlooper en ging tijdens corona van Almere Poort naar de Amsterdamse Poort rennen, wat ongeveer de afstand van een halve marathon is "Ik kreeg toen het idee om er een georganiseerde run van te maken: van Poort tot Poort".

Een hardloopwedstrijd organiseren was nieuw voor haar, ze ging haar concept pitchen bij collega-vriendinnen en kwam in contact met mensen die er meer van wisten. Eén van die mensen was Yoshi Groen, een fanatiek hardloper die al menig hardloopwedstrijd heeft georganiseerd onder de naam 'Indie Run'. "In het buitenland deed ik mee aan de tofste hardloopwedstrijden. Hier in Nederland vond ik het allemaal maar saai dus ik dacht; ik moet het zelf doen". Via een vriendin van Charita hoorde hij over Charita's idee. Ze hebben eerst de Poort tot Poort route samen gelopen "maar we kwamen er al snel achter dat die geen goede route was voor een evenement, de stukken waren lang en saai om te rennen en er was eigenlijk geen plek voor mensen om aan te moedigen" vertelt Yoshi. Ook is het handiger om te starten en eindigen op hetzelfde punt "want waar moeten mensen hun spullen anders laten?"

***"Mensen moeten het ervaren,
Zuidoost zelf zien en beleven".***

- Charita Zandgrond -

Charita kwam via een collega-vriendin in contact met Edson Sabajo, mede-oprichter van Amsterdams lifestyle brand Patta. Edson is zelf fanatiek hardloper en heeft vanuit Patta een running team waarmee ze diverse evenementen organiseren en spontane hardloopavonden organiseren. Hij was geïnteresseerd "maar hij zei wel dat hij écht iets alleen in Zuidoost wilde doen" vertelt Charita. Al snel kwamen ze samen op het originele idee: Bijlmer Run. Een hardloopwedstrijd door de Bijlmer.

Charita werkt al 15 jaar in Zuidoost en komt er al sinds haar jeugd. "Ik vind dat Zuidoost nog te vaak negatief in het nieuws staat en toen dacht ik: "Mensen moeten het ervaren, Zuidoost zelf zien en beleven".

CHARITA ZANDGROND

YOSHI GROEN

DELANO ZANDGROND

De deelnemers van de run bestaan uit een bonte mix van mensen. Twintig procent van de deelnemers komt uit Zuidoost, de rest van buitenaf. Sommige deelnemers zijn professioneel hardloper terwijl anderen nog nooit hebben gelopen.

Het concept van Bijlmer Run rust op drie pijlers: bewegen, verbinden en ontdekken. "Onbekend maakt onbemind. En als je mensen niet met elkaar verbindt, blijven ze altijd bij hun eigen vooroordelen, bij hun eigen stereotyperingen. Een manier om die te doorbreken is door ontmoeting te stimuleren en mensen met elkaar in contact te brengen." legt Charita uit. De run bestaat uit vijf afstanden, waarmee ze de run voor verschillende renners toegankelijk maken. Je kan als doorgewinterde hardloper een halve marathon rennen, voor een tien kilometer run gaan of als beginner een vijf kilometer run doen. Ook kunnen kinderen meerennen met de Kids Run. Nieuw dit jaar was een wandeltocht van vijf kilometer. Door de routes door verschillende wijken van Zuidoost te laten lopen valt er voor iedereen wat te ontdekken "Er zijn hier ontzettend veel fietspaden en veel groen, dat is perfect voor een hardlooprouten" vult Yoshi aan. De routes zijn verwerkt in het logo van de run, in vier verschillende kleuren "Niet iedereen herkent het, mensen denken dat het wieken van een molen zijn" vertelt Charita lachend.

"Er is ook een family run en een kids run" gaat Delano verder. Delano is Charita's broer, hij is sinds de dag waarop de eerste editie van de run plaatsvond betrokken. "Ik ben een beetje in de Bijlmerrun gerold. Ik heb geholpen met opbouwen, vanaf half negen in de ochtend. Ik ging pas om twee of drie uur in de nacht weg toen we klaar waren. Het tweede jaar was ik er eerder bij betrokken. Toen ging Charita een tijd op reis, ik heb de voorbereidingen destijds van haar overgenomen." Nu houdt hij zich vooral bezig met het zoeken van sponsors. "We zijn altijd op zoek naar samenwerkingspartners en sponsors die onze waarden delen." Staat jouw bedrijf voor verbinden, ontdekken, bewegen, mensen bij elkaar brengen? Dan komen we graag met je in contact!" vertelt Charita enthousiast.

BIJLMER RUN

Bijlmer Run is niet alleen een hardloopwedstrijd waar jong en oud aan deel kunnen nemen. Het is een evenement met foodtrucks, een podium met dj's, live muziek en er is entertainment voor kinderen - iedere run start met een optreden van een brassband "want dat hoort gewoon bij Zuidoost" aldus Charita. Het is gewoonweg een erg gezellige dag op Anton de Komplein.

De toekomst voor Bijlmer Run is spannend. Het Anton de Komplein wordt anders ingericht omdat de Vomar uit de Shopperhal er tijdelijk naar toe verhuist. Er is daardoor minder ruimte op het plein, dat is een uitdaging voor de organisatie - zij hebben ruimte nodig om alle onderdelen van het evenement een plek te kunnen geven. Het liefste blijven ze de run organiseren op Anton de Komplein, "want ja, dit is de Bijlmer, alles wat naar Amstel III neigt voelt voor mij niet écht als Zuidoost. Dat is het natuurlijk wel, maar het heeft niet dat authentieke. En, er komt daar ook niemand toevallig langslopen, hier wel, dat is toch veel leuker!"

**MEER WETEN OVER DE BIJLMER RUN OF WIL JE MISSCHIEN SAMENWERKEN?
KIJK OP BIJLMERRUN.NL**

CHEF EMMANUEL MENSAH PROMOOT CULTUUR UIT AFRIKA

Hij is geboren in Ghana en woont nu al zo'n 12 jaar in Zuidoost. Eerst in Kraaiennest en sinds een jaar of twee op het Bijlmerplein. Emmanuel is chef en promoot in zijn vrije tijd hedendaagse cultuur uit Afrika. Zo heeft hij kort geleden de populaire foodfluencer Chef van der Lecq in Zuidoost uitgenodigd, hem zijn favoriete plekken laten ervaren en de verschillende smaken die Zuidoost kent laten proeven. Wij ontmoeten Emmanuel in de Poort en spreken met hem over zijn liefde voor eten én vragen naar zijn favoriete plekken in zijn wijk.

EMMANUEL MET ASBON IN DE WINKEL VAN JEKKAH

EMMANUEL MET EIGENARESSSE GOLDCOAST CATERING:
SARAH BAWUAH-ACQUAH

Waar neem je ons vandaag mee naartoe?

"Eerst naar Asbon, die de winkel van Jekkah runt. Hij doet iets unieks, iets dat 'edgy' is en daar hou ik van. Hij verwerkt streetwear en Afrikaanse print op een bijzondere manier. Zijn modeshows zijn indrukwekkend en zelf ziet hij er ook altijd goed uit. Zijn stijl is mijn stijl. En, we komen ook nog eens uit dezelfde regio in Ghana! Daarna lopen we door naar Goldcoast Catering. Ze komen letterlijk van ver en hebben nu een mooi concept op een mooie locatie. Ze lieten me inzien dat, als je iets met eten en je eigen cultuur wil, daar ruimte voor is - dat er ook andere mensen in geïnteresseerd zijn. En, ze kunnen nóg meer mensen inspireren met wat ze doen."

Hoe is het om als chef in Zuidoost te wonen?

"Het is hier geweldig. Het is een plek vol cultuur en diversiteit in mensen. Ik ben iemand die veel van eten houdt, ik heb hier zoveel nieuwe smaken mogen leren kennen uit al die verschillende keukens. Zuidoost is een echte smeltkroes. Als je kijkt naar vroeger, in tijden van handel. Al die verschillende keukens hebben elkaar beïnvloed en dat zie je hier terug. Moksi Meti bijvoorbeeld, dat is zo een gerecht. Het komt uit Suriname, wat in Latijns Amerika ligt, maar heeft invloeden van overal."

Je bent heel bewust met eten bezig, vanuit een cultureel aspect maar ook vanuit gezondheid. Kan je daar meer over vertellen?

"Veel eten hier (in Nederland) is bewerkt, het is geen [onbewerkt] natuurlijk eten uit de aarde. Ik schrok daar erg van toen ik hier kwam wonen. Mijn oma [in Ghana] woont in een dorp en heeft veel kinderen, die nooit ziek waren. Ik ging onderzoek doen en kwam er achter dat veel van wat zij eten medicinaal is - kanker komt bijvoorbeeld weinig voor in Ghana. Veel van wat wij in West Afrika eten bestaat uit de zes voedingsstoffen die je moet binnenkrijgen: koolhydraten, vetten, eiwitten, vitaminen, mineralen en water. Op dieet gaan ze daar ook niet, omdat wat men eet gewoon natuurlijk is en dus ons lichaam voedt. Mijn oma was 90 en kon gewoon 10 kilo yam op haar hoofd dragen! Die generatie respecteert de natuur ook, ze weten wanneer ze wel en niet moeten jagen. Onze ouders hebben deze informatie niet echt aan ons overgedragen, ik vind het belangrijk dat we ons daar bewust van zijn."

Betekent dit dat jij geen fastfood eet?

"Haha! Heel zelden... Misschien twee keer per jaar als ik echt niks anders kan vinden."

Wat betekent eten voor je?

"Food is life. Food is culture. Eten is een essentieel element waar we niet zonder kunnen in het leven."

CHEF EMMANUEL MENSAH

Eten doen we samen, het is een manier om mensen bij elkaar te brengen. Ik heb het gevoel dat veel mensen van onze generatie onze (Afrikaanse) cultuur niet meer kennen, dus ik promoot dat - met eten maar ook met muziek en fashion. Te weinig mensen weten wat Afrika te bieden heeft."

Hoe kwam de ontmoeting met Chef van der Lecq tot stand?

"Hij kwam in het gebouw waar ik werk. Toen hij er lunchte, bracht ik hem een dessert en hij was er erg van onder de indruk. We raakten aan de praat en ik kwam erachter dat hij Zuidoost niet kent. Ik heb hem toen uitgenodigd voor een foodtour door de Poort en hij was direct om. Hij heeft Surinaamse bloed- en vleesworst en fladder gegeten bij Nico's Slagerij. We hebben gegeten bij Lucky King en Hong en Queen D. Hij komt nog een keer terug en dan gaan we de markten in Zuidoost af. Ik wil hem, en anderen laten zien, dat Zuidoost bruist op cultureel vlak."

Wat is je droom?

"Ik wil cultuur uit Afrika promoten, door te vloggen op reis. Dat ik verschillende mensen écht kan laten zien hoe het daar is, ze vertellen over het eten, de muziek en de kleding. Ik doe het nu al hier, door bij feesten zoals Amapiano of Jollove alles vast te leggen, of door vlogs zoals die met Chef van der Lecq, maar ik zou het nog meer willen doen!"

VOLG EMMANUEL OP INSTAGRAM
@EMMANUELPRICELESS

VOLG CHEYENNE OP INSTAGRAM
@FOOTFAIRYVOETFEE

EEN BIJZONDERE ONTMOETING

Mireille Stadwijk is op 25 juli 2024 komen te overlijden na een kort ziekbed. Dit interview met Cheyenne heeft begin juli plaatsgevonden. Samen met Mireille d'r partner en Cheyenne is besloten dit gesprek wel te plaatsen, om te laten zien welke impact Mireille op haar omgeving heeft. Waka bun Mireille.

"Ik kom naar de Poort als ik mijn Surinaamse dingen wil hebben, als ik mijn mensen wil zien of mijn eten wil eten" vertelt Cheyenne, pedicure uit Amsterdam Zuid. In haar directe omgeving vindt ze weinig van haar eigen cultuur terug, in de Poort wel. Ze komt voor een Surinaamse bami of een stuk bloedworst van de slager. "Het voelt hier als een stukje thuis, als ik een stukje Suriname wil ga ik naar de Poort". Haar favoriete plek is A Seti, winkel van Mireille Stadwijk.

"Ik kom naar de Poort als ik mijn Surinaamse dingen wil hebben, als ik mijn mensen wil zien of mijn eten wil eten"

- Cheyenne Genevieve Johannis -

Cheyenne straalt als ze over A Seti en Mireille spreekt: "Ze is mijn orakel" zegt ze liefdevol. "Iemand die bijzonder is, die wijs is en dingen aanvoelt." Hun eerste kennismaking moest volgens Cheyenne zo zijn. Haar vader was ziek en ging naar Suriname om alternatieve geneeswijze te proberen. "Ik wou niet al zijn sieraden meenemen en dacht, wat kan ik doen. Ik liep hier met mijn ziel onder de arm door het centrum en iets zoog me gewoon naar Mireille toe." Bij A Seti kocht Cheyenne de sieraden die ze voor haar vader meenam naar Suriname. De hulp die Mireille bood maakte indruk op Cheyenne. Cheyenne is Surinaams maar zegt niet veel van haar eigen cultuur te weten, Mireille helpt haar om stukjes van zichzelf en haar culturele

ZIE JE CHEYENNE LOPEN OF RIJDEN IN HAAR AUTO; SCHROOM NIET EN GROET HAAR. ZE STAAT ALTIJD OPEN VOOR EEN PRAATJE EN BARST VAN DE POSITIEVE EN LIEFDEVOLLE ENERGIE!

achtergrond beter te leren kennen. "Dus als ik iets wil weten of als ik iets nodig heb, of advies wil dan is zij er. Ze heeft een bijzondere energie en is authentiek zichzelf, ik weet niet wat ik zonder haar zou moeten." De ketting met adelaar (Kromantie) die om Cheyenne haar nek hangt komt van Mireille. "Het is een soort van beschermengel. Ik heb er meerdere hoor, met verschillende hangers eraan." Cheyenne verlaat het huis niet zonder een van haar kettingen om haar nek.

Op dit moment komt Cheyenne iets minder vaak in de Poort dan normaal; ze heeft kortgeleden het roer omgegooid en is nu haar eigen business aan het opzetten, wat veel tijd en energie kost "...en ik zorg voor een omaatje bij mij in de buurt, voor Dientje. Die zie ik iedere dag". Het bedrijf dat ze is gestart heet Foot Fairy - ze werkt als pedicure. Haar autootje heb je mogelijk weleens gezien; een overdekte scooter op drie wielen met paarse sticker op beide kanten. "Ik wil met mijn bedrijf net als Mireille mensen inspireren, helpen en dus ook genezen." Cheyenne wil de beste pedicure van Amsterdam worden. Haar praktijk is in de Uiterwaardenstraat in Amsterdam Zuid. In januari start ze een opleiding voor medisch pedicure erbij. "Ik hoop in de toekomst, naast mijn praktijk, in mijn vrije tijd nog een plekje te vinden in een ziekenhuis of ouderenzorg, om ook zij die minder bedeld zijn te kunnen verzorgen."

GRAZIËLLA HUNSEL RIVERO

TROTS KIND UIT DE BIJLMER

Wie ben je en wat doe je?

Ik ben Graziëlla Hunsel Rivero. Trots kind uit de Bijlmer Hoogbouw en nog trotsere bewoonster van Amsterdam-Zuidoost. In het stadsdeel ben ik bewoner, moeder, ondernemer en singer-songwriter. In de bijna 49 jaar dat ik hier woon, heb ik me ontwikkeld van kind naar ondernemer, naar directeur van het ZOJazz Stage. Ik ben iemand die mijn deel van de stad op zo'n mooi mogelijke manier in de spotlight wil zetten- met *passion* voor *excellence*.

Wat is jouw favoriete plek in de Poort en waarom?

Dat is toch wel het grote plein waar Zandkasteel staat, waar Lidl en KFC zijn. Omdat je verschillende mensen, die dagelijks gebruik maken van de Amsterdamse Poort, bij elkaar ziet komen: kantoor mensen, bezoekers en bewoners.

Wat is jouw favoriete winkel of restaurant/afhaalplek en waarom?

Het is nu Moda Di Ricardo [kledingzaak]. Ze zijn echt *Poortbelievers*, ik hou ervan. Ze snappen de stijl van Zuidoost en hebben die. Ze hebben niet zomaar kleding, als je daar shopt *shine* [schitter] je helemaal. Die props moet ik ze geven.

Waarom onderneem jij in de Poort?

Ik voel me hier in mijn element. In de middag voel ik de vibe, in de avond ook. Hier zijn zoveel verschillende mensen met zoveel verschillende verhalen! ZOJazz Stage in Zandkasteel is een mooie samenkomen van omstandigheden. Ik heb in 2023 het repetitiehuis van ZOJazz Stage geopend en open volgend jaar deel 2: de 300 vierkante meter plek waar horeca komt en met volwaardige concertzaal voor Jazz en Wereldmuziek.

VOLG ZOJAZZ STAGE OP INSTAGRAM
@ZOJAZZSTAGE

INTERVIEW MET DJ JAY FREE "IK DRAAI AL 18 JAAR"

ELKE ZATERDAG DRAAIEN BIJ JEKKAH

Eén van de bekende gezichten van de Poort is Jeffrey Ahenkan, beter bekend als dj Jay Free. Jeffrey ademt muziek, hij is een bekend gezicht op festivals en op zijn instagram deelt hij vele artiesten en dj's met wie hij op de foto staat. Jeffrey woont in Ganzenhoef en loopt vaak naar de Poort toe. Hij is er regelmatig: "Sowieso iedere zaterdag, dan draai ik in de winkel bij Jekkah." Sinds 2024 draait hij ook op het plein in het centrum, tijdens evenementen.

Wat is je favoriete plek in de Amsterdamse Poort?

Ja, Jekkah toch wel. Het is een mooie winkel en ik kan er iedere zaterdag muziek draaien.

Wat is een mooie herinnering die je hebt in de Poort?

De Free Record Shop. Die zat aan het begin. Ik ging er naartoe om cd's te kopen. Boys II Men. Die cd heb ik nog steeds, het is echt een favoriet. Ze hadden daar kinder cd's, single's en dus Boys II Men...

Hoe lang draai je al?

Ik ben nu 32, volgens mij al zo een 18 jaar. Ik draai het liefste Afrikaanse muziek. Vind (Ghanese hiplife artiest) Daddy Lumba erg goed, 'Aben Wo Aha' is mijn favoriete nummer. Ik snap aan de ene kant wel wat hij zegt,

maar soms moet ik ook goed nadenken over wat hij zegt, want er zitten veel grapjes in zijn teksten.

('Aben Wo Aha' is inmiddels een klassieker. Het nummer is in 1998 uitgebracht en staat bekend om zijn seksueel getinte teksten en is een tijdje verbannen op de radio in Ghana, wat destijds voor nog meer populariteit van het nummer zorgde).

Lievelingseten?

Kam Yin. Daar eet ik graag nasi moksi meti (gemixt vlees).

VOLG JAY FREE OP INSTAGRAM
@DJ_JAYFREE

HART VAN ZUIDOOST

FOTO'S GEMAAKT DOOR RANDY DA-COSTA TIJDENS DE CULTURAL CATWALK, HET WINTERSPEELCAFÉ, HELL'S KITCHEN, BLOCK PARTY EN ROOT'S & RHYTHMS

ÉÉN VAN DE GEZICHTEN VAN ZUIDOOST JOLANDA NIBTE

Er bestaat een grote kans dat je haar kent, of haar gezicht herkent. Jolanda Nibte is één van die mensen die bij ons stadsdeel hoort: Ze is vaak buiten, houdt van mensen, doet veel voor de wijk en de gemeenschap en is een positief mens. Om die reden is ze waarschijnlijk ook één van de gezichten van het 'Rona Batho' ('Wij het volk') kunstwerk in het Nelson Mandelapark. "Je mocht niet lachen, anders was ik er wel lachend op gegaan." vertelt Jolanda als we voor het kunstwerk staan. Ze is erg trots op het werk. "Ik vind het zó mooi gemaakt en goed gedaan". We spreken Jolanda omdat we benieuwd zijn naar de persoon achter het gezicht.

"Je mocht niet lachen, anders was ik er wel lachend op gegaan."

- Jolanda Nibte -

Toen ze gebeld werd en werd uitgenodigd om deel te nemen aan het kunstwerk, geloofde ze het eerst niet. "Ik heb toch even het CBK [Centrum voor Beeldende Kunst] gebeld want ja, tegenwoordig weet je het niet". Toen bleek dat het een serieuze uitnodiging was, was ze erg blij. "Blijkbaar is mijn naam vaak genoemd", vertelt ze een beetje verwonderd. Kunstenaar Mohau Modisakeng uit Johannesburg heeft een Nelson Mandela kunstwerk gemaakt dat voor het eerst niet over Nelson Mandela gaat, maar juist de ander centraal stelt. Voor dit werk heeft Modisakeng zeven 'echte' mensen uit Zuidoost afgebeeld die samen 'wij het volk' vertegenwoordigen. De mensen die zijn geselecteerd

"Ik heb speciaal voor de foto's mijn combat shirt aangedaan", vertelt ze als ze gaat zitten voor de foto's. "Het zijn legerkleuren, die staan voor strijdvaardigheid - in de positieve zin hè?! Ik strijdt voor Artikel 1 van de grondwet" voegt ze eraan toe. Dit artikel luidt als volgt: 'Allen die zich in Nederland bevinden, worden in gelijke gevallen gelijk behandeld. Discriminatie wegens godsdienst, levensovertuiging, politieke gezindheid, ras, geslacht, handicap, seksuele gerichtheid of op welke grond dan ook, is niet toegestaan'. "We moeten het van elkaar hebben, en voor elkaar over hebben, toch? Anders zijn we geen mens."

voor het werk zijn door anderen aangedragen. De inspiratie voor dit werk is een gezegde van Mandela: 'We zijn menselijk door de menselijkheid van anderen'.

Jolanda heeft meer dan 30 jaar in jeugdzorg gewerkt maar velen van ons kennen haar uit de buurt. Ze is fotograaf, actief in de moestuinen in haar wijk, maatschappelijk betrokken in Zuidoost - én altijd erg positief. "Misschien komt het door mijn moeder, Cornellie Devid. Ze was heel positief en actief, lid van allerlei verenigingen en deed echt veel voor de mensen. Queen mom werd, en wordt ze nog steeds, genoemd." Recentelijk is Jolanda's moeder overleden, op 92 jarige leeftijd. "Ja het is wel echt een gemis hoor, ik heb dit jaar Ketikoti voor het eerst zonder haar gevierd en dat is toch wel wennen." De onthulling van het kunstwerk heeft ze wel met haar moeder kunnen delen. "Ik had haar niks gezegd en gewoon verteld dat we ergens heen gingen. We kwamen hier en toen herkende ze mijn gezicht, ze viel zowat van haar rollator van blijdschap!"

Terwijl we met Jolanda door het park richting de markt lopen komt er een man op een scooter voorbij, met een papegaai op zijn arm "Kijk dan, alleen dit al..." Ze straalt "Dat heb je toch alleen hier in Zuidoost?!" Jolanda zou ambassadeur van Zuidoost kunnen zijn. Overal waar ze loopt merkt ze iets leuks op, ze groet mensen en ze glundert als ze praat. "Ja, je hebt hier alle culturen en de diversiteit wat ik fijn vind, maar wat ik speciaal vind aan Zuidoost is dat we echt met elkaar samen leven, er is veel saamhorigheid. Ik heb een tijdje in Zuid gewoond en daar is het wel echt anders hoor." Ze begint te vertellen over allerlei initiatieven die er in Zuidoost georganiseerd worden: de buurtsalon, buurtkamer, koffie-uurtjes en veel buitenactiviteiten. "Ja daar houd ik ook echt van, lekker buiten zijn. Tijdens de braderie in de Poort bijvoorbeeld, dan zit iedereen zo lekker op die bankjes in de Poort te kletsen." De markt is een plek waar ze graag komt, om haar verse [Surinaamse] groenten te kopen en om mensen te groeten. Ze neemt ons ermee naar toe. Terwijl ze groenten uitzoekt raakt ze in gesprek met een andere klant van de groenteman, over de prijs van de groente en de hoeveelheid ze koopt voor een gezin met zes kinderen. De dame geeft Jolanda tips om meer uit de groente te halen, en dus minder geld uit te geven. "Dankuwel en eet smakelijk!" roept Jolanda naar de dame als die afreken en wegloopt. "Heerlijk toch?"

Wij begrijpen dat Jolanda is uitgekozen voor het monument, het is een mensenmens met groot hart voor Zuidoost en de mensen van Zuidoost. Zie je Jolanda en (her)ken je haar - groet haar vooral, ze vindt het altijd leuk om een praatje te maken "dan kan ik ze gelijk overhalen om meer naar buiten te gaan!"

KENNETH BRAMMERLOO OVER WERKEN EN WONEN IN ZUIDOOST

'IT TAKES A VILLAGE TO RAISE A CHILD'

Als je al wat langer in Zuidoost rondloopt, herken je hem waarschijnlijk wel: Kenneth Brammerloo. Een ambtenaar die dit jaar zijn veertigste dienstjaar bij gemeente Amsterdam vierde. Een man met hart voor Zuidoost, met liefde voor de wijk en zijn mensen. Wij spreken hem voor het stadsdeelkantoor over leven én werken in Zuidoost.

Kenneth is met zijn ouders uit Suriname naar Nederland verhuisd. Zijn vader werkte in Suriname voor de overheid en was daar 25 jaar in dienst "dan mocht je een tijdje met buitenland verlof. Wij gingen naar Nederland, niet met het idee om hier te blijven." De zus van Kenneth's vader motiveerde hem om niet terug naar Suriname te gaan. "Ze zei dat hij hier moest blijven omdat het een betere toekomst voor ons, zijn kinderen, was." Het was geen gemakkelijke keuze voor Kenneth's vader, naar Nederland migreren betekende dat hij zijn overheidsbaan in Suriname moest opgeven en hier opnieuw zou moeten beginnen. Toch heeft hij het gedaan. Familie Brammerloo migreerde met alle acht kinderen naar Nederland. "Mijn vader begon als interieurverzorger bij Asito". Toen Kenneth, het eerste kind, een baan aangeboden kreeg die uitmondde in een baan bij de gemeente waren Kenneth's ouders blij. "Bij de gemeente werken is natuurlijk wel fijn want je hebt een soort van baanzekerheid. Je wordt bij wijze van spreken verzorgd van je wieg tot het graf."

Het gezin woonde eerst in de stad, op Prinseneiland. In 1984 verhuisden ze naar Gliphoeve. "De Bijlmer was toen heel anders", vertelt Kenneth met een glimlach. "Het was echt een dorp, iedereen kende echt iedereen en je had een bepaalde zorg naar elkaar toe." Kenneth vertelt over sleutelfiguren die iedere gemeenschap had, mensen die met een bepaald charisma de gemeenschap bij elkaar hielden. Hilly Axwijk en Ma Hille waren dit soort figuren. "Als mensen problemen hadden, waren dat personen waar je naartoe kon gaan." Die mensen hielden volgens Kenneth de gemeenschap in stand "als zij wat zeiden, dan was dat het. Maar je wist ook dat je altijd bij hen terecht kan." Kenneth mist die tijd, een tijd waarin de sociale controle groot was, evenals de liefde en het respect voor elkaar. "Zo ben ik ook opgevoed in Suriname: *It takes a village to raise a child*, zoals het Afrikaanse gezegde gaat."

OVER JEZELF ZIJN

Kenneth is een man die zijn Afro-identiteit al jaren zichtbaar uitdraagt. Hij draagt sieraden uit Suriname en West Afrika en heeft meestal kleding met Afrikaanse referenties aan. "Dit is niet altijd zo geweest" vertelt hij. "Toen ik een jaar of 30 was, is de ommezwaai gekomen. Ik ben toen goed naar mezelf gaan kijken en vroeg me af waar ik vandaan kom, waar mijn thuis is."

Aanleiding voor de zoektocht was een familie almanac die Kenneth zijn nicht een keer meenam naar huis. "Er stonden allerlei namen op, ook van mensen die ik niet eens ken, witte mensen." Hij ging lezen over de geschiedenis in Afrika en over filosofieën van daar. "Ik was een wandelende encyclopedie en begon ook zo te spreken." Ook zijn stijl veranderde. Op het werk was hij een bezienswaardigheid, collega's vroegen zich af wat er met hem aan de hand was. Zijn werkplek, die versierd was met posters van vrijheidsstrijders als Martin Luther King en Malcolm X en muzikant Bob Marley (met joint in zijn mond), was een bezienswaardigheid. "Destijds werd het gezien als revolutionair, als radicaal. Ik had een Afrikaanse hoed en kwam er gewoon mee naar het werk."

"Destijds werd het gezien als revolutionair, als radicaal. Ik had een Afrikaanse hoed en kwam er gewoon mee naar het werk."

- Kenneth Brammerloo -

OVER ZUIDOOST

De wereld verandert, Zuidoost ook. "Ja er is hier ook sprake van gentrificatie" vertelt hij. Gentrificatie is het 'opwaarderen' van een wijk waardoor deze in trek is bij een rijkere groep mensen. "Mensen die al lang in de Bijlmer wonen komen hier en daar in opstand en dat snap ik". Huizen in Vogeltjeswei, de eengezinswoningen achter het stadsdeelkantoor kosten vandaag de dag al snel €700.000. "Dat kunnen maar weinig mensen van hier betalen. Terwijl juist die woningen tijdens de vernieuwing van de Bijlmermeer in 1992 bedoeld waren voor mensen uit de flats, die er massaal introkken." De overheid heeft regels voor woningtoekenning, zij wil dat een bepaald percentage van nieuwe woningen en appartementen naar mensen uit Zuidoost gaan, maar volgens Kenneth gebeurt er te weinig. "Veel van de woningen van nu gaan naar expats, want alleen zij kunnen de prijzen betalen. Die mensen hebben geen binding met Zuidoost..."

"Er zijn krachten geweest die ervoor hebben gezorgd dat jij nu hier zo vrij in het leven kan staan."

- Kenneth Brammerloo -

Het is volgens Kenneth belangrijk om mensen die de wijk hebben gemaakt in een wijk te behouden "dan weet je hoe een wijk is ontstaan, anders raak je die kennis kwijt." Kennis die belangrijk is voor de wijk. "Dan weet je welke processen er vooraf zijn gegaan, dat mensen zich ervoor hebben ingezet. Dat mogen we nooit vergeten." Hij maakt een vergelijking met de tweede wereldoorlog, de kennis die we erover hebben en hoe we er nog regelmatig stil bij staan, door films of verhalen die leven. "Er zijn krachten geweest die ervoor hebben gezorgd dat jij nu hier zo vrij in het leven kan staan."

OVER ZIJN FAVORIETE PLEK

Zijn favoriete plek in Zuidoost is de markt. "In mijn beleving haalt de markt zijn sfeer uit de omgeving. Als ik ergens ben en de markt is saai, denk ik: wegwezen!" In Zuidoost is de markt bij de Poort, die op het Anton de Komplein, Kenneth zijn favoriet. Hij koopt er zijn Surinaamse groenten, fruit en aardvruchten en maakt er graag een praatje met de marktkooplieden "Glen's Bitter is een plek waar ik altijd even stop. En ik groet de Ghanese vrouw waar ik spullen koop ook altijd graag".

OVER HET WERKEN IN DE WIJK

Kenneth is een mensenmens, iemand die vol passie al 40 jaar zich voor zijn stadsdeel inzet. Een jaar of vijf geleden is hij aangesteld als projectleider sociaal, een functie waarvoor hij veel in de wijk is en in contact met mensen staat. Op kantoor vind je hem dus niet heel vaak, "het bruist, schuurt en wrikt hier. We hebben 180 nationaliteiten in dit stadsdeel. Met elkaar moeten we een gemeenschap vormen, je moet daarom in dit werk tussen de mensen staan." Ook Kenneth hoort de verhalen van buitenaf die Zuidoost in een slecht daglicht zetten "Maar als je hier komt... Zuidoost heeft iets dat je raakt waardoor je nooit weggaat op dezelfde manier als dat je kwam." Liefdevol spreekt hij over de volgende generatie. Over de kinderen van de toekomst en de samenleving waarin zij terecht gaan komen: "Op een gegeven moment ga ik het stokje overdragen, dan zeggen zij: Okee, welke stok is dit? Heb ik een stok waar ik een volgende stap mee kan zetten?" Kenneth is groot aanhanger van Socratis Design, van Umberto Schwab "Hij zei ooit dat het hart van Amsterdam in Zuidoost zit, en dat Zuidoost dat hart weer aan Amsterdam gaat geven."

JE LUISTERT KIDDO CEE ZIJN LAATSTE ALBUM, '1104 DE POSTCODE WAAR HET BEGON' EN ANDERE TRACKS VAN HEM OP SPOTIFY

HIPHOPARTIEST KIDDO CEE OVER ZIJN EP

'1104 DE POSTCODE WAAR HET BEGON'

Zuidoost is een kweekvijver van muzikaal talent. Eén van de oudere talenten uit dit stadsdeel is Chander Peroti, beter bekend als KidDO CEE. Een docent en hiphopartiest die in 2004 zijn meest bekende track uitbracht: Waar Ik Woon. Een track met videoclip, je raadt het al, over de Bijlmer. Eerder dit jaar lanceerde hij een nieuw album, dit keer specifiek over Kraaiennest, de buurt waar hij opgroeide. Hij woont sinds een paar jaar in de Poort en wij spreken hem over zijn album en over het wonen in de Poort.

Je album heet '1104 De Postcode Waar Het Begon'. Waarom die titel?

"Omdat ik daar in aanraking ben gekomen met hiphop, in Kraaiennest. Ik ben daar opgegroeid, daar liggen mijn roots dus dat blijf ik representen, *K-zone to the death gewoon*"

Je woont nu hier in de Poort, hoe is dat?

"Ook leuk! Het verschilt niet zoveel hoor. Vroeger was dit de zogenaamde elitebuurt maar dat is het nu niet meer. Het is eigenlijk gewoon hetzelfde als daar, *same shit, different place*. Je hebt hier ook leuke en minder leuke dingen. Het lekkere eten, de verschillende culturen, het ons-kent-ons gevoel. Dat is overal hier, of je nu in 1102 of 1107 opgroeit, het is overal. We hebben overal familie, kennen elkaar bijna allemaal - in ieder geval van gezicht. We zijn samen opgegroeid."

We staan hier voor het pop up podium van Bijlmer Parktheater. Waarom staan we hier?

Ik heb hier laatst een luistersessie georganiseerd, mijn derde. Ik heb de eerste georganiseerd in Kraaiennest onder de metro. Gewoon met familie, vrienden, geïnteresseerden en mensen die hebben meegewerkt aan het album. De tweede was in OSCAM, daar hebben we ook een deel van mijn eerste clip van dit album opgenomen TDML (*Trip Down Memory Lane*) want het gebeurde tijdens de expo van [hiphop] Café de Duivel. Die clip heb ik hier, bij het pop up podium, tijdens de derde luistersessie gepresenteerd.

Je organiseert luistersessies terwijl het album ook op Spotify staat. Waarom organiseer je die sessies?

"Het is gewoon ouwe jongens krentenbrood. Elkaar weer even opzoeken en gewoon samen zijn, dat is het doel van die sessies. Samen reminiscen, je lief en leed delen. Kijken wie er nog is, want eerlijk, we zijn al veel mensen verloren. Broeder Def Rhymz, laatst nog dj Ill Skills, hij heeft verschillende tracks van me geproduceerd. We moeten elkaar niet alleen maar zien bij begrafenissen... Net zoals laatst het Hell's Kitchen feest hier op het plein voor de Lidl. Dat was zoals vroeger, iedereen gaat uit zijn dak alsof ze weer 16 zijn!"

Offline kan je iemand weer een hug geven en vragen hoe het gaat. Een emoji is niet hetzelfde als iemand horen schaterlachen."

Op je nieuwe album heb je het weer, of nog steeds, over de Bijlmer. Waarom is dat belangrijk voor je?

"Het is voor mij meer dan een plek, het is een state of mind. Van niets, iets weten te maken. Vaak wordt er op je neergekeken of onderschat [als je uit de Bijlmer komt], dan heb je juist de drive om er iets van te maken. Kijk naar die ruwe diamanten die hier rondlopen. Al die trendsetters, niet alleen op het gebied van muziek, maar ook mode en kunst. Hier zijn alleen maar bouwers en daar ben ik erg trots op - dat mijn buurt zo een rauw talent voortbrengt."

Wat hoop je dat mensen die je nieuwe album luisteren, eruit halen?

"Geef mensen rozen zolang ze die kunnen ruiken. Blijf genieten in het leven, *ride till the wheels fall off*."

DE BEDENKERS VAN DE NAAM

POORT TORI.

De naam van dit magazine is bedacht door volgers van de Amsterdamse Poort social media. Maar liefst drie mensen bedachten de naam 'Poort Tori'. Eén van de bedenkers is Emily Osei, een bekend gezicht in de Poort. Ze is één van de eerste vrouwelijke Afrobeats dj's uit ons land en draait nu al zo'n acht jaar. Ook regelmatig in de Poort, als ze gevraagd wordt om tijdens evenementen de muziek te verzorgen. We vroegen Emily naar haar favoriete momenten en plekken in de Poort, en uiteraard naar de inspiratie achter de naam.

Wie ben je en wat doe je?

Ik ben Emily Osei, beter bekend als EmsiFlybokoe. Ik dj, ook regelmatig tijdens evenementen in de Amsterdamse Poort. Ook ben ik jongerenwerker, maar daar kennen niet zo heel veel mensen me van!

Wat is je favoriete plek in de Poort?

Als ik een favoriete plek moet kiezen ga ik voor het zitje voor KFC. Als je daar zit heb je goed overzicht, kan je iedereen goed zien en die plek brengt mensen bij elkaar.

Waar eet je het liefst in de Poort?

Ik heb niet echt lievelingseten, maar hou echt van Ghanees eten, dat zit nu niet perse in de Poort maar wel op de markt. Bij een Ghanese mevrouw op de markt haal ik dus Ghanees eten, ik weet alleen niet hoe ze heet. Ik hou van de Poort want je kan er van alles vinden, ik vind alles wel lekker. Surinaams of een vette hap fastfood.

Wat is je mooiste herinnering aan de Poort?

Eén van de evenementen die ik mocht doen. Het was een Panna Knock Out evenement. Ik hou erg van voetbal, vooral straatvoetbal. Ik vond het superleuk om daar te draaien en de toon en energie te zetten van het voetbaltoernooi én zelf even een balletje te trappen!

Hoe kwam je op de naam 'Poort Tori' voor het magazine?

Iedereen wil wel een tori horen, een beetje sensatie. Horen wat er aan de hand is, een update krijgen, een mooi verhaal horen. Ik vond dat wel passen daarom; je wil wel een tori over de Poort horen, wat is er aan de hand, wat is een update. En, het woord tori is wel een gevestigde Surinaamse term, de meeste mensen weten wel wat het is.

DE BEDENKERS VAN DE NAAM

ANGELO BENJAMINS

POORT **TORI.**

Tot zijn 12^e woonde hij in Echtenstein en in 2009 is hij weer terug naar Zuidoost verhuisd: Angelo Benjamins. Een 39 jarige hovenier die ook de naam van dit magazine bedacht: Poort Tori. We vroegen hem naar zijn favoriete plekken en mooiste herinnering.

Wat is je favoriete plek in de Poort?

Dat is een goeie vraag... Ik denk het plein voor de McDonalds omdat je daar lekker kan zitten en samen kan komen. Het is een fijn meeting point.

Waar eet je het liefst in de Poort?

Febo, want ik hou van grill burgers!

Wat is je mooiste herinnering aan de Poort?

Vroeger ging ik als kleine jongen met mijn moeder en zus wandelen door de Poort en lekker wat eten bij Tjin's. Dat restaurant zit er jammer genoeg niet meer, maar daar kwamen we heel graag!

Hoe kwam je op de naam 'Poort Tori' voor het magazine?

Tori is een Surinaams woord voor 'verhaal'. En de Poort op zich heeft heel veel mooie verhalen. Daarom denk ik dat het wel een passende naam is.

MAARTJE NAAST HAAR PORTRET VAN WENDELL ONG ABAN A.K.A. INGI

WIL JE MEER OVER MAARTJE EN/OF HAAR PROJECT WETEN. KIJK DAN OP DE WEBSITE WWW.KETIKOTIPROJECT.COM

Op Facebook is ze actief onder de naam 'ALA SMA TORI'. Maartje Jaquet is beeldend kunstenaar en erg betrokken bij Zuidoost en haar gemeenschap. Ze is verbonden aan CBK Zuidoost en is twee keer 'artist in residence' bij Heesterveld geweest. Ook Maartje heeft de naam van dit magazine bedacht: Poort Tori.

Wie ben je en wat doe je?

Ik ben Maartje Jaquet en ik ben beeldend kunstenaar. De laatste jaren heb ik gewerkt aan een project over Ketu Koti. Ik heb een heleboel portretten geschilderd, mensen geïnterviewd die Ketu Koti herdenken en vieren én een boek uitgebracht, omdat ik vond dat ik er te weinig over op school had geleerd en omdat er te weinig over bekend is hier in Nederland - terwijl het wel onze geschiedenis is.

Wat is je favoriete plek in de Poort?

Dat is Athenaeum Boekhandel. Daar ligt ook het boek dat ik heb uitgebracht met mijn project: 'ALA SMA TORI - Ketu Koti Verbeeld' [verhalen van allerlei mensen/van ons allemaal]. Ook kom ik graag bij Bobo Couture in de Shopperhal waar je sieraden en kleding kan kopen die in Afrika worden gemaakt, zonder tussenkomst van andere handelaars. Daarnaast bezoek ik vaak de kraam op de markt van Bibi van Assen. Zij verkoopt kruiden, kalebassen en andere dingen uit het binnenland van Suriname. Op de foto sta ik naast een portret dat ik van Wendell Ong Aban heb gemaakt. Mensen kennen hem ook als 'Ingi', hij helpt Bibi in haar kraam en is daar vaak te vinden.

Waar eet je het liefst in de Poort?

In de Shopperhal, bij Fong Food. Dan eet ik het al lopend op en geniet ik van de gezelligheid om me heen!

Wat is je mooiste herinnering aan de Poort?

1 juli, 2020, Ketu Koti. Normaal vindt de herdenking in het Oosterpark plaats maar dat ging dat jaar niet door vanwege Covid. In de Poort liepen die dag alsnog heel veel mensen rond die zich speciaal voor die dag mooi hadden aangekleed. Ik sprak een aantal van hen aan en vroeg of ik ze mocht portretteren. Dat was het begin van 'ALA SMA TORI'. Dankzij alle mensen die eraan mee hebben gedaan kan ik op mijn manier, als kunstenaar, een steentje bijdragen aan de bewustwording van een onderbelicht deel van de Nederlandse geschiedenis.

Hoe kwam je op de naam 'Poort Tori' voor het magazine?

Het is een korte en krachtige titel en de woorden 'Poort' en 'Tori' vind ik ook goed klinken samen. Toen ik de oproep op Facebook zag, om een naam te bedenken voor het magazine, was Poort Tori het eerste wat in me opkwam: Verhalen uit de Poort.

HART VAN ZUIDOOST

**AMSTER
DAMSE
POORT**